

Bp Andrzej Jez

Biskup Tarnowski

Tarnów, 22.06.2026.

Nasz znak: OH.III – 4/36/26

Instrukcja Biskupa Tarnowskiego o przygotowaniu dzieci do sakramentu pokuty i pojednania oraz Pierwszej Komunii Świętej

1. Cel przygotowania

1. Celem przygotowania do sakramentu pokuty i pojednania oraz Pierwszej Komunii Świętej jest doprowadzenie dziecka do przyjęcia tych sakramentów z miłością i wiarą. W przygotowaniu ważne jest, by dziecko świadomie i osobiście spotkało się z kochającym i przebaczącym Chrystusem oraz zjednoczyło się z Nim w Komunii świętej (por. *Wskazania Konferencji Episkopatu Polski dotyczące przygotowania dzieci do przyjęcia i przeżywania sakramentu pokuty i pojednania oraz Pierwszej Komunii Świętej*, 29 sierpnia 2020 r., nr 12).
2. Dziecko przygotowujące się do przyjęcia tych sakramentów na miarę swoich możliwości ma poznać Osobę Jezusa Chrystusa jako Zbawiciela, nawiązać z Nim relację przyjaźni oraz uświadomić sobie, że należy do wspólnoty Kościoła. W ramach przygotowania dziecko ma sobie uzmysłowić, jak wielkim darem jest życie w łasce Bożej, zrozumieć nieszczęście grzechu jako odrzucenie Bożej miłości oraz wzbudzić pragnienie przyjęcia z wiarą i pobożnością Ciała Chrystusa (por. KPK kan. 913 § 1).
3. Przygotowanie do sakramentu pokuty i pojednania oraz Pierwszej Komunii Świętej jest długotrwałym, integralnym procesem realizowanym w rodzinie, parafii i szkole.

2. Odpowiedzialność rodziców dziecka

4. Zawierając sakrament małżeństwa rodzice zobowiązują się do zrodzenia i chrześcijańskiego wychowania swoich dzieci. Uczestniczą oni na mocy sakramentu małżeństwa w tajemnicy jedności i płodnej miłości Chrystusa i Kościoła. Stają się pierwszymi wychowawcami, świadkami i nauczycielami wartości ludzkich i ewangelicznych. Pierwszą i podstawową misją rodziców jest dawanie świadectwa życia chrześcijańskiego (por. CHL 62; FC 38; DOK 227; SCar 85).
5. Rodzina jest uprzywilejowanym miejscem wychowania w wierze. Jest naturalnym miejscem, w którym wiara może być przekazywana prosto i spontanicznie. Rodzice jako

pierwsi katecheci wyprzedzają wszystkie inne środowiska i formy katechezy, jednocześnie aktywne ich uczestnictwo w nich wspomaga integralny rozwój religijny. Pierwszymi odpowiedzialnymi za dobre przygotowanie dziecka do przyjęcia sakramentu pokuty i pojednania oraz Pierwszej Komunii Świętej są rodzice (por. CT 68; DOK 227, 225; KPK kan. 914).

6. Kościół podkreślając najgłębszy fundament relacji małżeńskich, którym jest sakramentalna więź, przypomina jednocześnie, że rodzice żyjące w związkach niesakramentalnych zobowiązani są także z prawa naturalnego deklarowanego przez prawo kościelne do wzięcia pełnej odpowiedzialności za wychowanie swoich dzieci.

7. W przypadku, gdy dziecko nie ma rodziców lub zostali oni pozbawieni praw rodzicielskich, obowiązek wychowania w wierze powinni przejąć rodzice chrzestni oraz prawni opiekunowie. Niezastąpionym zadaniem rodziców, rodziców chrzestnych (ewentualnie prawnych opiekunów) jest dawanie świadectwa życia chrześcijańskiego wyrażające się we wspólnej modlitwie, uczestnictwie we Mszy świętej w niedzielę i święta, częstym przystępowaniu do sakramentu pokuty i pojednania oraz Eucharystii, zachowywaniu przykazań Bożych, dbaniu o rozwój religijny dziecka – szczególnie poprzez uczestnictwo w lekcjach religii oraz wyjaśnianiu dziecku prawd chrześcijańskiej wiary (por. DOK 226, 231).

3. Zadania duszpasterzy i katechetów

8. Ważnym środowiskiem wspomagającym przygotowanie dzieci do przyjęcia sakramentu pokuty i pojednania oraz Komunii świętej jest wspólnota parafialna miejsca zamieszkania rodziców i dziecka (por. DKKKwP 106-107; DOK 299).
9. W każdej parafii organizuje się i prowadzi katechezę parafialną dla rodziców i dzieci, aby ich przygotować do świadomego, pełnego i aktywnego uczestnictwa we Mszy świętej oraz owocnego korzystania z sakramentu pokuty i pojednania.
10. Przystąpienie do sakramentu pokuty i pojednania oraz pierwsze przyjęcie Komunii świętej winny mieć miejsce we własnej parafii, która jest po rodzinie podstawowym środowiskiem rozwoju wiary. Tę zasadę należy corocznie (w czerwcu lub wrześniu) przypominać wiernym w ogłoszeniach parafialnych.
11. Wyrażenie zgody na odejście od zasady przygotowania i przyjęcia tych sakramentów w parafii zamieszkania rodziców dziecka może mieć miejsce jedynie wyjątkowo i wynikać z nadzwyczajnych uwarunkowań. Wymaganej zgody udziela proboszcz właściwy ze względu na miejsce zamieszkania petentów.
12. Pierwszym odpowiedzialnym we wspólnocie parafialnej za przygotowanie dziecka do sakramentu pokuty i pojednania oraz Komunii świętej jest proboszcz. Może on sam prowadzić przygotowanie lub zlecić je innemu duszpasterzowi. Siostry zakonne oraz katecheci świeccy zaproszeni są do wspierania duszpasterzy na każdym etapie przygotowania.
13. Przygotowanie do sakramentu pokuty i pojednania oraz Komunii świętej powinno być przeprowadzane w ścisłej łączności z rodzicami. Należy zatem już we wrześniu odprawić Mszę świętą z udziałem dzieci, które rozpoczynają przygotowanie do tych sakramentów oraz ich rodziców.

14. Zadaniem proboszcza jest także troska o to, by dzieci po przyjęciu Pierwszej Komunii Świętej, w dalszym ciągu pogłębiały swoją formację. W tym celu winien zorganizować spotkanie w ramach katechezy parafialnej.

15. Jeśli to tylko możliwe, katechezę szkolną dla dzieci przygotowujących się do Pierwszej Komunii Świętej powinien prowadzić proboszcz lub inny kapłan.

16. Katecheci szkolni i parafialni wspomagający przygotowanie dzieci do sakramentu pokuty i pojednania oraz Komunii świętej powinni współpracować z proboszczem, między sobą oraz z rodzicami dzieci. Zaleca się, aby, jeśli to możliwe, w klasie czwartej dzieci były katechizowane przez tych samych katechetów, co w roku przyjęcia Pierwszej Komunii Świętej.

4. Wiek kandydatów

17. Bezpośrednie przygotowanie dzieci do sakramentu pokuty i pojednania oraz Pierwszej Komunii Świętej dokonuje się z zasady w klasie trzeciej szkoły podstawowej. Za odpowiedni czas do przyjęcia tych sakramentów przyjmuje się wiek ok. 10 lat, w którym dzieci posiadają wystarczające rozeznanie, tak by stosownie do swoich możliwości rozumiały istotę Eucharystii oraz mogły z wiarą i pobożnością przystąpić do tych sakramentów (por. KPK kan. 913 § 1, kan. 914).

5. Warunki dopuszczenia

18. Warunkiem rozpoczęcia przygotowania dziecka do przyjęcia sakramentów pokuty i pojednania oraz Pierwszej Komunii Świętej jest złożenie przez rodziców deklaracji uczestnictwa w przygotowaniu do tych sakramentów. Formularz deklaracji przygotowuje Wydział Katechetyczny. (por. *Wskazania Konferencji Episkopatu Polski dotyczące przygotowania dzieci do przyjęcia i przeżywania sakramentu pokuty i pojednania oraz Pierwszej Komunii Świętej*, 29 sierpnia 2020 r., nr 23).

19. We wrześniu, w roku rozpoczęcia przygotowania do sakramentów, rodzice przedkładają duszpasterzowi świadectwo chrztu dziecka. Niniejszy obowiązek nie zachodzi, jeżeli dziecko zostało ochrzczone w parafii przyjęcia Pierwszej Komunii Świętej.

20. Warunkiem dopuszczenia dziecka do przyjęcia sakramentów jest:

a) uczęszczanie na lekcje religii w szkole;

b) regularny udział w katechezie parafialnej;

c) uczestnictwo w niedzielnej Mszy świętej i nabożeństwach roku liturgicznego;

d) odpowiednia do wieku i możliwości dziecka znajomość prawd wiary chrześcijańskiej.

21. W razie zaniedbania lub lekceważenia udziału w lekcjach religii w szkole i katechezie parafialnej oraz praktykach religijnych, duszpasterz ma obowiązek poinformować

rodziców, z odpowiednim wyprzedzeniem, że ich dziecko nie będzie mogło przystąpić do sakramentów w określonym terminie.

22. Dziecko nieuczęszczające na katechizację szkolną z przyczyn od siebie niezależnych może być dopuszczone do przyjęcia tych sakramentów po odpowiednim przygotowaniu przez rodziców i duszpasterzy oraz po rozmowie z proboszczem.
23. Dzieciom znajdującym się w niebezpieczeństwie śmierci, wolno udzielić Pierwszej Komunii Świętej, gdy potrafią odróżnić Ciało Chrystusa od zwykłego chleba i mogą z szacunkiem przyjąć Eucharystię (KPK kan. 913 § 2).

6. Przygotowanie do przyjęcia sakramentów

24. W przygotowaniu dziecka do przyjęcia sakramentu pokuty i pojednania oraz Pierwszej Komunii Świętej bardzo ważny jest aspekt przeżyciowy, dlatego podczas spotkań powinna panować atmosfera pełna życzliwości i radości. W przygotowaniu aktywny udział powinni brać rodzice we współpracy z duszpasterzami (por. *Wskazania Konferencji Episkopatu Polski dotyczące przygotowania dzieci do przyjęcia i przeżywania sakramentu pokuty i pojednania oraz Pierwszej Komunii Świętej*, 29 sierpnia 2020 r., nr 45).
25. Przygotowanie dalsze do przyjęcia sakramentu pokuty i pojednania oraz Pierwszej Komunii Świętej odbywa się w rodzinie. Przygotowanie bliższe rozpoczyna się w I klasie szkoły podstawowej i trwa dwa lata. W tym czasie należy zapoznać dzieci z wystrojem kościoła oraz pieśniami w różnych okresach liturgicznych. Przygotowanie bezpośrednie obejmuje treści lekcji religii w III klasie szkoły podstawowej oraz comiesięczną katechezę parafialną. W klasie IV należy wdrażać dzieci do praktykowania pierwszych piątków miesiąca, a także do regularnego przystępowania do sakramentu pokuty i pojednania oraz Komunii świętej (por. *Wskazania Konferencji Episkopatu Polski dotyczące przygotowania dzieci do przyjęcia i przeżywania sakramentu pokuty i pojednania oraz Pierwszej Komunii Świętej*, 29 sierpnia 2020 r., nr 43).
26. Przygotowanie bliższe obejmuje:
 - a) udział dzieci w lekcjach religii w szkole;
 - b) udział rodziców i dzieci w niedzielnej Eucharystii;
 - c) udział rodziców i dzieci w tradycyjnych nabożeństwach i celebracjach roku liturgicznego (nabożeństwo różańcowe w październiku, roraty w okresie Adwentu, nabożeństwo drogi krzyżowej w okresie Wielkiego Postu, nabożeństwo majowe, nabożeństwo czerwcowe, rekolekcje szkolne i parafialne).
27. Przygotowanie bezpośrednie rozpoczyna się na początku III klasy. Obejmuje ono:
 - a) udział dzieci w lekcjach religii w szkole;
 - b) udział rodziców i dzieci w niedzielnej Eucharystii;

- c) udział rodziców i dzieci w katechezie parafialnej (osiem spotkań w ciągu roku)
 - d) udział rodziców i dzieci w nabożeństwach i celebracjach roku liturgicznego połączonych z wręczaniem określonych znaków religijnych.
28. Pod koniec przygotowania bezpośredniego (po szóstym spotkaniu) proboszcz, po zasięgnięciu opinii katechetów i po rozmowie z rodzicami oraz ich dzieckiem podejmuje decyzję o dopuszczeniu do przyjęcia sakramentu pokuty i pojednania oraz Pierwszej Komunii Świętej.

7. Wskazania dotyczące celebracji sakramentu pokuty i pojednania

29. Przygotowanie do sakramentu pokuty i pojednania powinno prowadzić dziecko do świadomości, że w tym sakramencie spotyka się z przebaczącym Chrystusem. Rodzice, duszpasterze oraz katecheci, powinni kształtować w dziecku potrzebę nawracania się.
30. Spowiedź święta oprócz podstawowego wymiaru łaski płynącej z natury sakramentu, jest także przestrzenią wychowywania do dojrzałości osobowościowej, społecznej oraz życia etosem wartości chrześcijańskich.
31. W trakcie przygotowania należy ukazywać dzieciom Boga zbawiającego, a nie tylko dążyć do pamięciowego opanowania przez nie treści katechizmowych. Konieczne jest jednak opanowanie pewnego minimum materiału, jak również podstawowych modlitw.
32. Dziecko powinno znać i rozumieć warunki dobrej spowiedzi.
33. Należy wprowadzić dziecko w praktykę rachunku sumienia zanim jeszcze nauczy się rozumieć go jako jeden z warunków dobrej spowiedzi. Rachunek sumienia należy ukazywać jako konfrontację życia z wolą i miłością Bożą. Powinien on posiadać charakter pozytywny, tzn. uczyć obserwowania swego życia pod kątem czynionego lub zaniedbanego dobra. Pierwsza spowiedź dziecka powinna odbyć się bezpośrednio przed uroczystością Pierwszej Komunii Świętej w ramach liturgii pokutnej, w której biorą udział zarówno dzieci, jak i ich najbliżsi. Zaleca się, by odbyło się to w sobotę poprzedzającą uroczystość Pierwszej Komunii Świętej. Jeśli nic nie stoi na przeszkodzie, rodzice oraz rodzice chrzestni powinni również wtedy przystąpić do sakramentu pokuty i pojednania. Spowiedź winna się odbywać w atmosferze podkreślającej dobroć i miłosierdzie Boga. Należy zachęcić rodziców do korzystania z sakramentu pokuty i pojednania w trakcie całego okresu przygotowania, np. w pierwsze piątki miesiąca.
34. Proboszcz parafii ma obowiązek zadbać o odpowiednią liczbę spowiedników.

8. Wskazania dotyczące uroczystości przyjęcia Pierwszej Komunii Świętej

35. Z zasady dniem Pierwszej Komunii Świętej jest niedziela, pamiątka zmartwychwstania Chrystusa.

36. Uroczystość Pierwszej Komunii Świętej jest wyjątkowym dniem dla całej wspólnoty parafialnej, dlatego należy poinformować o niej w ogłoszeniach parafialnych i zaprosić wszystkich do udziału oraz zachęcić do modlitwy w intencji dzieci pierwszokomunijnych i ich rodziców.

37. Stosownie wcześniej należy zorganizować spotkanie dzieci i rodziców poświęcone sprawom praktycznym oraz zaznaczyć wszystkich z przebiegiem uroczystości.

38. Jeżeli w parafii grupa dzieci pierwszokomunijnych jest liczna, zaleca się celebrowanie uroczystości w odpowiednio mniejszych grupach w tę samą niedzielę lub niedziele następujące po sobie.

39. Liturgii Mszy świętej powinien przewodniczyć proboszcz. Winna być ona przygotowana starannie. Należy dobrać odpowiednie pieśni i przydzielić niektóre funkcje liturgiczne rodzicom. Dzieciom nie należy przydzielać zadań, które utrudniałyby im właściwe przeżywanie uroczystości. Jedyną funkcją, jaka może zostać powierzona dzieciom jest przyniesienie procesyjnego do ołtarza darów ofiarnych.

40. W uroczystość Pierwszej Komunii Świętej rodzice błogosławią swoje dzieci i uroczystości zapewniają, że będą troszczyć się o rozwój ich życia religijnego.

41. Zaleca się, aby dzieci przystępujące do Pierwszej Komunii Świętej były ubrane w odpowiednie, ujednolicone stroje liturgiczne. Stroje powinny odpowiadać powadze uroczystości (por. *Wskazania Konferencji Episkopatu Polski dotyczące przygotowania dzieci do przyjęcia i przeżywania sakramentu pokuty i pojednania oraz Pierwszej Komunii Świętej*, 29 sierpnia 2020 r., nr 35).

42. Należy bezwzględnie przestrzegać wskazań dotyczących robienia zdjęć i nagrywania w czasie liturgii. Osoby dokumentujące celebrację liturgiczną powinny posiadać odpowiednie zezwolenie władzy kościelnej. Rodzice odpowiednio wcześniej winni zaproponować proboszczowi kompetentną osobę, której chcą powierzyć dokumentowanie uroczystości.

43. Kwestie materialne nie powinny przysłonić wartości duchowych oraz istoty przeżywanej uroczystości. Zaleca się, aby spotkanie po liturgii odbywało się w gronie rodzinnym jako kontynuacja spotkania przy stole Pańskim. Powinno ono rozpoczynać się i kończyć wspólną modlitwą. Usilnie zaleca się, by przyjęcia rodzinne z okazji Pierwszej Komunii Świętej były bezalkoholowe. Uznając zwyczaj obdarowywania prezentami dziecka z racji Pierwszej Komunii Świętej, zachęca się, by to uczyniono po uroczystości. Należy podtrzymać praktykę ofiarowania dziecku Biblii, nie tylko jako pamiątki ale również jako zachęty do czytania słowa Bożego (por. *Wskazania Konferencji Episkopatu Polski dotyczące*

przygotowania dzieci do przyjęcia i przeżywania sakramentu pokuty i pojednania oraz Pierwszej Komunii Świętej, 29 sierpnia 2020 r., nr 36, 37).

44. Dzieci i ich rodzice powinni uczestniczyć w celebracjach „białego tygodnia”, które integralnie łączą się z uroczystością Pierwszej Komunii Świętej.

45. Zaleca się, aby po uroczystości Pierwszej Komunii Świętej zorganizować dzieciom i ich rodzicom pielgrzymkę dziękczynną do wybranego sanktuarium diecezjalnego.

9. Wskazania dotyczące przygotowania do sakramentu pokuty i pojednania oraz Pierwszej Komunii Świętej dzieci o specjalnych potrzebach edukacyjnych oraz celebracji

46. Kościół jako wspólnota wiernych stanowi mistyczne Ciało Chrystusa, w którym jedność ciała nie eliminuje różnorodności członków i przewyższa wszystkie podziały. Wszystkie osoby ochrzczone są powołane do aktywnego udziału w potrójnej misji Chrystusa i mają prawo do pełnego uczestnictwa w życiu sakramentalnym. Jakimkolwiek ktoś podlegałby ograniczeniom, jest zdolny do wzrostu w świętości. Szczególnym wyzwaniem jest jednak przygotowanie do przyjęcia sakramentów osób, które z powodów zdrowotnych lub innych ograniczeń, nie mogą uczestniczyć w katechezie szkolnej lub parafialnej (por. KKK 791; DOK 163; DWCH 2; DOK 189).

47. Wspólnota Kościoła powinna zatroszczyć się o zapewnienie Komunii eucharystycznej wszystkim osobom niepełnosprawnym intelektualnie. Otrzymają oni Eucharystię w wierze ich rodziny lub wspólnoty, która im towarzyszy (por. SCar 58).

48. Na prośbę rodziców dzieci o specjalnych potrzebach edukacyjnych, zaleca się podjąć przygotowanie dzieci do sakramentów. Po konsultacji i uzgodnieniu z rodzicami, mogą być zaproszone do uczestnictwa w przygotowaniu parafialnym.

49. Dzieci uczęszczające do szkół specjalnych lub szkół z oddziałami integracyjnymi, przygotowują się również do przyjęcia sakramentów pod opieką znanego im katechety, w swojej grupie szkolnej.

50. Rodzice w porozumieniu z proboszczem parafii, na terenie której znajduje się szkoła specjalna, uzgadniają czas i sposób przygotowania tych uczniów do celebracji sakramentu pokuty i Eucharystii.

51. Dziecko z niepełnosprawnością, w miarę możliwości, może przystąpić do sakramentów w dniu parafialnej uroczystości Pierwszej Komunii Świętej.

52. Proboszcz ma obowiązek zatroszczyć się także o przygotowanie osób z niepełnosprawnościami, które pozostają w domach rodzinnych lub placówkach opiekuńczych (por. kan. 777).

53. Jedną z najbardziej wymagających posług duszpasterskich wobec osób z niepełnosprawnością intelektualną jest sprawowanie sakramentu pokuty i pojednania. Z uwagi na fakt, że osoby te często mają problem z komunikacją werbalną, niezastąpioną rolę

w ich przygotowaniu odgrywają rodzice. Powinni oni przygotować swoje dziecko do tego sakramentu oraz poinformować kapłana o jego możliwościach.

54. W przypadku osób z niepełnosprawnością, nieodzowna staje się potrzeba wcześniejszego zapoznania się przez szafarza sakramentu z ich rozwojem w sferze fizycznej oraz emocjonalnej. Niejednokrotnie osoby te mają różnego rodzaju natręctwa, a także trudności w przyjmowaniu pokarmów. Stąd jeżeli osoba z niepełnosprawnością nie może przyjmować pokarmów stałych, szafarz sakramentu powinien zadbać o możliwość przyjęcia Komunii świętej pod postacią wina. Może być ona podana na specjalnie przygotowanej łyżeczce, którą potem łatwo będzie można poddać puryfikacji.

10. Księga dzieci komunijnych

55. W kancelarii parafialnej powinna znajdować się księga, w której zapisuje się imiona i nazwiska dzieci przystępujących do Pierwszej Komunii Świętej w danym roku. W tej księdze należy umieścić też informacje o dacie i miejscu urodzenia każdego dziecka, o dacie i miejscu chrztu, a także imiona i nazwiska rodziców. Do parafialnej dokumentacji można dołączyć grupowe zdjęcie wszystkich dzieci pierwszokomunijnych, zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych.

11. Program formacyjny przygotowania bezpośredniego

56. Program formacyjny dzieci przygotowujących się do sakramentu pokuty i pojednania oraz Pierwszej Komunii Świętej opracowuje Wydział Katechetyczny Kurii Diecezjalnej w Tarnowie i jest zatwierdzany przez Biskupa.

57. Wydział Katechetyczny Kurii Diecezjalnej w Tarnowie udostępnia spis pozycji książkowych i innych materiałów, które mogą być wykorzystane przez duszpasterzy, katechetów i rodziców w trakcie przygotowania do sakramentu pokuty i pojednania oraz Pierwszej Komunii Świętej.

12. Zalecenia po pierwszym przystąpieniu do sakramentu pokuty i pojednania oraz Pierwszej Komunii Świętej

58. Po przystąpieniu po raz pierwszy do sakramentu pokuty i pojednania oraz Pierwszej Komunii Świętej, rodzice, duszpasterze i katecheci powinni zatroszczyć się o katolickie wychowanie dzieci. Wyraża się to między innymi w uczęszczaniu na lekcje religii, wspólnej modlitwie w rodzinie, zachęcie i umożliwieniu włączania się dzieci do działających w parafii grup, szczególnie Liturgicznej Służby oraz Dziewczęcej Służby Maryjnej.

59. Zaleca się również wdrożenie dzieci do systematycznego korzystania z sakramentu pokuty i pojednania oraz Komunii świętej przez praktykę pierwszych czwartków, pierwszych piątków oraz pierwszych sobót miesiąca.

60. W okresie Bożego Narodzenia w klasie IV należy zachęcić do wspólnej adoracji przy żłóbku dzieci wraz z rodzicami.

61. Pod koniec klasy IV należy wraz z rodzicami przygotować i uroczystie przeżyć rocznicę Pierwszej Komunii Świętej.

13. Szczególne okoliczności

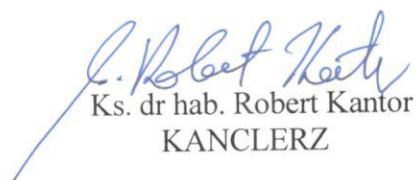
62. Proboszcz powinien duszpasterską troskę wykazać się wobec dziecka, które wzrasta w rodzinie obojętnej religijnie i wcześniej nie uczestniczyło systematycznie w katechezie i w liturgii. Podobnymi działaniami należy objąć dzieci z rodzin dysfunkcyjnych.

63. Duszpasterską troską należy otoczyć rodziców pozostających w związkach niesakramentalnych, ukazując im ważne miejsce we wspólnocie Kościoła i zachęcając do zaangażowania w jego życiu. Powinni oni towarzyszyć dziecku w przygotowaniu do sakramentów.

64. W przypadku prośby rodziców, którzy przebywają za granicą o możliwość przystąpienia do sakramentu pokuty i pojednania oraz Pierwszej Komunii Świętej w parafii, proboszcz winien poinformować ich o konieczności przygotowania do sakramentów. Ich proboszcz może wyrazić zgodę, by przygotowanie odbyło się w parafii za granicą. Rodzice powinni dostarczyć zaświadczenie od kapłana przygotowującego dziecko o zrealizowaniu przygotowania i możliwości przystąpienia do sakramentów. Proboszcz może również po uzgodnieniu z rodzicami, i uzyskaniu zgody od ich proboszcza, przygotować sam dziecko w określonym czasie.

14. Postanowienia końcowe

65. Wątpliwości, związane z interpretacją i stosowaniem *Instrukcji* rozstrzyga oraz konieczne zmiany wprowadza Biskup.

Ks. dr hab. Robert Kantor
KANCLERZ

† Andrzej Jez
BISKUP TARNOWSKI

60. W okresie Bożego Narodzenia w klasie IV należy zachęcić do wspólnej adoracji przy żłóbku dzieci wraz z rodzicami.

61. Pod koniec klasy IV należy wraz z rodzicami przygotować i uroczystie przeżyć rocznicę Pierwszej Komunii Świętej.

13. Szczególne okoliczności

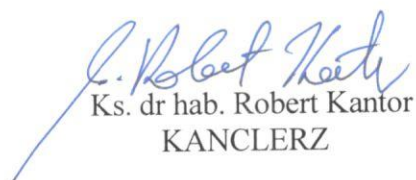
62. Proboszcz powinien duszpasterską troskę wykazać się wobec dziecka, które wzrasta w rodzinie obojętnej religijnie i wcześniej nie uczestniczyło systematycznie w katechezie i w liturgii. Podobnymi działaniami należy objąć dzieci z rodzin dysfunkcyjnych.

63. Duszpasterską troską należy otoczyć rodziców pozostających w związkach niesakramentalnych, ukazując im ważne miejsce we wspólnocie Kościoła i zachęcając do zaangażowania w jego życiu. Powinni oni towarzyszyć dziecku w przygotowaniu do sakramentów.

64. W przypadku prośby rodziców, którzy przebywają za granicą o możliwość przystąpienia do sakramentu pokuty i pojednania oraz Pierwszej Komunii Świętej w parafii, proboszcz winien poinformować ich o konieczności przygotowania do sakramentów. Ich proboszcz może wyrazić zgodę, by przygotowanie odbyło się w parafii za granicą. Rodzice powinni dostarczyć zaświadczenie od kapłana przygotowującego dziecko o zrealizowaniu przygotowania i możliwości przystąpienia do sakramentów. Proboszcz może również po uzgodnieniu z rodzicami, i uzyskaniu zgody od ich proboszcza, przygotować sam dziecko w określonym czasie.

14. Postanowienia końcowe

65. Wątpliwości, związane z interpretacją i stosowaniem *Instrukcji* rozstrzyga oraz konieczne zmiany wprowadza Biskup.

Ks. dr hab. Robert Kantor
KANCLERZ

† Andrzej Jez
BISKUP TARNOWSKI

60. W okresie Bożego Narodzenia w klasie IV należy zachęcić do wspólnej adoracji przy żłóbku dzieci wraz z rodzicami.

61. Pod koniec klasy IV należy wraz z rodzicami przygotować i uroczystie przeżyć rocznicę Pierwszej Komunii Świętej.

13. Szczególne okoliczności

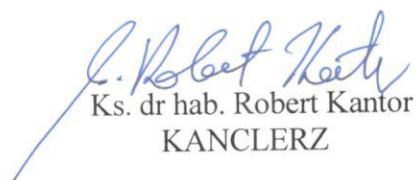
62. Proboszcz powinien duszpasterską troskę wykazać się wobec dziecka, które wzrasta w rodzinie obojętnej religijnie i wcześniej nie uczestniczyło systematycznie w katechezie i w liturgii. Podobnymi działaniami należy objąć dzieci z rodzin dysfunkcyjnych.

63. Duszpasterską troską należy otoczyć rodziców pozostających w związkach niesakramentalnych, ukazując im ważne miejsce we wspólnocie Kościoła i zachęcając do zaangażowania w jego życiu. Powinni oni towarzyszyć dziecku w przygotowaniu do sakramentów.

64. W przypadku prośby rodziców, którzy przebywają za granicą o możliwość przystąpienia do sakramentu pokuty i pojednania oraz Pierwszej Komunii Świętej w parafii, proboszcz winien poinformować ich o konieczności przygotowania do sakramentów. Ich proboszcz może wyrazić zgodę, by przygotowanie odbyło się w parafii za granicą. Rodzice powinni dostarczyć zaświadczenie od kapłana przygotowującego dziecko o zrealizowaniu przygotowania i możliwości przystąpienia do sakramentów. Proboszcz może również po uzgodnieniu z rodzicami, i uzyskaniu zgody od ich proboszcza, przygotować sam dziecko w określonym czasie.

14. Postanowienia końcowe

65. Wątpliwości, związane z interpretacją i stosowaniem *Instrukcji* rozstrzyga oraz konieczne zmiany wprowadza Biskup.

Ks. dr hab. Robert Kantor
KANCLERZ

† Andrzej Jez
BISKUP TARNOWSKI